

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 25-02-2019
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPANS
Sagsnr.: 1901000
Dok. nr.: 829035

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 28. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 498 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sundheds- og Ældreudvalget.

Spørgsmål nr. 498:

”Vil ministeren oplyse, om glukosemålere bliver betragtet som et hjælpemiddel eller et behandlingsredskab, og dermed om det er kommunerne eller regionerne, der skal betale for udgifterne hertil? Der henvises til bilag 199.”

Svar:

Børn og unge til og med 18 år, som starter i behandling for type 1-diabetes, kan få udleveret en glukosemåler som et behandlingsredskab, med mindre der i det konkrete tilfælde er særlige forhold, der taler imod. Børn, som allerede er i behandling for type 1-diabetes, vil blive tilbudt en glukosemåler, med mindre at dialogen mellem den ansvarlige læge og barnet og dets forældre når frem til, at det ikke er den rette løsning. Det fremgår også af initiativ 7 i Diabeteshandlingsplanen.

Det er sygehusets opgave at vurdere, om det er relevant at udlevere en glukosemåler som led i en behandling. Beslutningen om, hvorvidt en patient skal have udleveret en glukosemåler som et behandlingsredskab, beror altid på en konkret, individuel, lægefaglig vurdering.

I de tilfælde hvor en glukosemåler ikke bevilges som et behandlingsredskab, kan patienten ansøge kommunen, der tager stilling til, om glukosemåleren kan bevilges som et hjælpemiddel efter serviceloven.

Det følger af servicelovens § 112, at en person med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan få støtte til hjælpemidler, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet. Det er en forudsætning for støtte efter lov om social service, at hjælpemidlet og forbrugsgodet ikke kan bevilges efter anden lovgivning, fx sundhedslovgivningen. Disse bestemmelserne i serviceloven hører under Børne- og Socialministeriet.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Andrea Scheutz